

системи, часто розглядалися політиками не як засіб забезпечення їх незалежності, а як намагання домогтися виняткового, необґрунтовано привілейованого становища.

Таким чином, Конституційна комісія віднайшла єдину формулу, яка нормативно наділяла професійних суддів виключними повноваженнями – здійснення судової влади в державі. Вона виходила з закономірності: повноваження судді мають державно-владний характер, оскільки йдуть від держави, спираються на її авторитет, а в необхідних випадках і на апарат державного примусу; державно-владні повноваження забезпечуються системою процесуальних відносин, у межах яких суддя їх здійснює; здійснення суддями правосуддя та судового контролю є основними (предметними) повноваженнями.

Досяк М.Д., Кошель
курсанти 1,2 курсу ФПФПВВ
ННПФМГБВВ НАВС

ЗАСІБ ДЛЯ ПРИМУСОВОЇ ЗУПИНКИ ТРАНСПОРТУ

З кожним днем транспортні засоби змінюються, удосконалюються, а отже засоби, які використовувалися раніше вже не є ефективними. Саме тому актуальною буде розробка надійного і в той же час практичного засобу примусової зупинки транспорту «ЙОЖ МД-1». Це є принципово новий зразок, який втілює в собі досвід попередніх поколінь даних пристроїв.

Як показав попередній аналіз, існуючі засоби примусової зупинки транспорту мають певні недоліки:

- складність у використанні;
- громіткість;
- великий час на встановлення;
- не завжди висота шипів дозволяє ефективно зупинити транспортний засіб;
- висока вартість.

Детально вивчивши існуючі нині зразки, визначивши їх сильні та слабкі сторони, нами була розроблена модель, яка принципово відрізняється від своїх попередників серед засобів примусової зупинки транспорту.

Новий пристрій має ряд переваг:

- міцна і ергономічна конструкція;
- здатен протистояти всім колісним транспортним засобам від легкових до вантажних автомобілів, а також БТР;
- компактні розміри.

Ряд таких характеристик робить його надійним, дає можливість багаторазового використання. До того ж пристрій має низьку вартість виготовлення.

Йож МД-1 нової конструкції поєднує в собі здатність ефективно зупиняти транспортні засоби, при цьому не займає багато часу на встановлення. Це дозволяє зберегти принцип надійності і компактності.

Висока стійкість конструкції дозволяє витримувати високі навантаження.

Порядок використання даного пристрою дуже простий. Для його встановлення на проїзній частині потрібно 2 військовослужбовці (в крайньому випадку 1 військовослужбовець), які не прикладаючи багато зусиль встановлюють його.

Бостан Л.М.

к.і.н., доцент,

доцент кафедри історії і теорії держави і права Запорізького національного університету

ПЕРІОДИЗАЦІЯ ІСТОРІЇ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ

На рубежі тисячоліть чіткіше усвідомлюється цілісність світу, взаємозв'язок народів і країн, дійсність сприймається в глобальному контексті. Рух вперед передбачає осмислення попереднього досвіду історичного розвитку людського суспільства, його переоцінку, що стало вже неможливим на старих методологічних засадах. Отже цілком виправданим є пошук наукою нових підходів, парадигм для сучасних досліджень. Не обходить це й історико-правову науку, її методологічний інструментарій, який стає все більше полідисциплінарним.

Серед її пізнавальних засобів особливе місце займає періодизація. Вона являє собою ефективний метод впорядкування і аналізу матеріалу, на основі якого можна глибше показати співвідношення розвитку історичного процесу в цілому і окремих його проявів, вичленити на шкалі часу ті характерні його періоди, що відображають найістотніші етапи в розвитку людського суспільства. Періодизація здатна додати стрункості теорії, але в той же час, маючи справу зі складними соціальними явищами, що розвиваються, вона ж і неминуче спрощує історичний процес. З огляду на це справедливим виглядає твердження, що будь-яка періодизація страждає однобічністю і значними або менш значними розбіжностями з реальністю. Але міра цієї однобічності залежить насамперед від правильності обраних дослідником методологічних засобів.

Методологічні підходи щодо періодизації більш конкретних проявів цих масштабних процесів, зокрема в руслі окресленої нами проблеми, розроблені і нашими вітчизняними вченими: М. Дамірлі, О. Криворучко, П. Музиченком, М. Страховим, Б. Тищиком та ін.